

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil godt igen understrege baggrunden for mit spørgsmål. Jeg forstår godt, at statsministeren er presset helt i bund. Det er jeg med på. Det er synligt for enhver, der kan høre og se, at statsministeren vel nok gennemlever den sværeste periode i sin tid som statsminister: Svælget mellem løfterne om, hvad der skulle ske, og virkeligheden, men ikke mindst krigen.

Jeg synes alligevel, det er imponerende. Jeg ved godt, at folk som hr. Frank Aaen måske arbejder meget underjordisk og sådan noget, men alligevel, at forestille sig, at han kunne styre en hel film, kunne styre FN i deres redegørelse, kunne styre to edsvorne erklæringer afgivet over for den amerikanske kongres, kunne styre Amnesty International, altså, så er det en meget virksom mand, vi har med at gøre. Det medgiver jeg, og jeg kan godt forstå det.

Men jeg vil godt sige samtidig, at hvis analyserne hos statsministeren ikke når dybere i hans fortrolige samtaler med hr. Søren Krarup og hr. Jesper Langballe, så er det måske i virkeligheden bekymrende, at snæverheden i anskuelsen af, hvad der sker, er så snæver også hos statsministeren. Er det virkelig tilfældet?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det spørgsmål, som hr. Villy Søvndal her har rejst, drejer sig om armslængdeprincippet, og det må vel bl.a. være, om man sådan tager fat i navngivne journalister og hænger dem ud og kritiserer dem osv. Det er ganske tankevækkende, at netop hr. Villy Søvndal nu rejser det, for jeg faldt her forleden over et eksempel på, at et fremtrædende SF-folketingsmedlem har taget fat på og hængt en navngiven journalist ud. Det var faktisk i Ekstra Bladet den 16. januar i år, hvor hr. Holger K. Nielsen igennem en hel uge anmeldte tv, og ved den lejlighed tog hr. Holger K. Nielsen fat på en journalist – det må vistnok være ved TV 2 – en Niels Brink, som fik en ordentlig overhaling.

Nå ja, det er så hr. Holger K. Niensens måde at forvalte sin ytringsfrihed på som folketingsmedlem, men det kan man sandelig da kalde at blande sig i en tv-stations interne forhold at gå til angreb på enkelte journalister på den måde, som hr. Holger K. Nielsen der gjorde.

Villy Søvndal (SF):

Jeg forstår stadig væk godt, at statsministeren er presset helt i bund. Sådan set har jeg næsten nået det punkt, hvor jeg har ondt af statsministe-

ren, for hver gang statsministeren bevæger sig ind i det her, så skyder han til højre og venstre – til højre og venstre. Han har formentlig en større citatsamling af udtalelser fra mennesker, som nu har til formål at fjerne sagen fra det væsentlige, og hvad er så det væsentlige i den her sag?

Det væsentlige i sagen er, at der er rejst fantastisk mange af hinanden uafhængige sandsynlighedsregninger af, at danske soldater har videreleveret til tortur. Medmindre hr. Frank Aaen i øjeblikket behersker både FN, Amnesty International, Guldbrandsen, Danmarks Radio, og hvem han ellers måtte beherske, så kommer der en stribe af hinanden uafhængige udsagn. Det er da en alvorlig sag for en regering at blive mødt med, at det ser sådan ud.

Kl. 14.00

Der er det så, statsministeren svarer igen med at skyde på alt, hvad der bevæger sig, som i de gamle cowboyfilm. Var det ikke mere klogt af statsministeren at sige, at i en sag, hvor der er så mange af hinanden uafhængige sandsynlighedsregninger, var det rart for os alle sammen at få den uvildige undersøgelse, der ville gøre, at vi alle kunne få rede på, hvad er ret, og hvad er vrang i den her sag?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Lige siden jeg blev statsminister den 27. november 2001, har hr. Villy Søvndal forhåbningsfuldt udtalt, at statsministeren virker presset og mere og mere presset, og at det bliver værre og værre. Men jeg sidder her jo altså endnu, og det er jo selvfølgelig lidt skuffende og lidt ærgerligt for hr. Villy Søvndal. Det beroliger mig altid, når hr. Villy Søvndal starter med det, for det viser for mig altid, at hr. Villy Søvndal ikke rigtig har noget.

Det, hr. Villy Søvndal her ikke rigtig ville snakke om, var hr. Holger K. Niensens frontalangreb på en navngiven journalist på en tv-station. Det, hr. Villy Søvndal ikke vil snakke om eller snakker helt uden om, er det faktum, at et af de såkaldte kronvidners udsagn i Frank Aaen-filmen i filmen bliver udlagt som, at der nok har fundet mishandlinger sted, det bruges i hvert fald til det formål, men at den pågældende nu efterfølgende i interview i medierne klart afviser, at der skulle have fundet mishandlinger sted. Det faktum vil hr. Villy Søvndal tilsyneladende overhovedet slet ikke forholde sig til.

Formanden:

Hr. Frank Aaen som medspørger.